

Frågor och svar angående 6F:s krav i avtalsrörelsen

Utgångspunkten bör vara att vi inte går i polemik mot eventuella kritiker. Det kan vara arbetsgivare, ledarskribenter eller andra fackförbund. Vi ska berätta hur vi ser på de ekonomiska utgångspunkterna och sedan får andra bedöma och ha åsikter om det. Vi börjar våra förhandlingar när avtalskraven har lämnats över. Andra är fria att göra sina bedömningar.

Fråga: Hur kan ni göra en annan bedömning av löneutrymmet än de industriförbunden har presenterat?

Svar: Vi har respekt för att andra fackförbund gör sin bedömning. Vi har presenterat vår bedömning av löneutrymmet som vi menar är väl genomtänkt och motiverat.

Vi har lämnat en gedigen och genomarbetad genomgång av det ekonomiska läget och våra krav ligger helt i linje med vad som är ekonomiskt möjligt. Vi har också stora institutioner som gör samma bedömning av löneutrymmet i Svensk ekonomi. Som exempelvis Riksbanken och Konjunkturinstitutet.

Fråga: Kan man nu säga att ni har tagit över industrins roll och satt ett nytt märke för avtalsrörelsen?

Svar: Nej, vi har inte satt något märke. Vi har redogjort för våra lönekrav i avtalsrörelsen och talat om våra ekonomiska utgångspunkter. Varje förbund får göra sina bedömningar och det har vi respekt för.

Fråga: Betyder detta att LO-samordningen med ett märke satt av Industriförbunden nu är historia?

Svar: Vi kan bara konstatera att vi inför denna avtalsrörelse inte har någon LO-samordning. Vad som händer i kommande avtalsrörelser vet vi inget om. Vi tycker att det är en styrka med LO-samordning och efter denna avtalsrörelse får vi göra en utvärdering och ta en diskussion i LO.

Fråga: Men har inte det så kallade märket varit en fördel för Sveriges löntagare?

Svar: Varje avtalsrörelse är unik och måste bedömas utifrån de ekonomiska förutsättningar som råder just då. Historiskt har samordningen haft många fördelar. Men som vi har redovisat så har vi ett nytt ekonomiskt läge som kräver andra utgångspunkter.

För oss är fördelningen viktig. Vi måste påbörja en resa mot mer rättvisa löner på arbetsmarknaden. Vi kan inte bara titta på när omotiverade löneklyftor bara växer för varje år.

Fråga: Kommer ni verkligen att lyckas med att få igenom era krav? Arbetsgivarna säger ju absolut nej och Medlingsinstitutet har statens uppgift att se till att man följer industriförbundens märke?

Svar: Idag har vi berättat om våra lönekrav och vilka ekonomiska bedömningar vi har gjort. Detta tror vi på och vi kommer senare att lämna över våra samlade krav till arbetsgivarna. Därefter följer förhandlingar och det är med vår motpart vi ska förhandla. Inga andra.

Vi har aldrig varit med om en avtalsrörelse där vår motpart har applåderat våra avtalskrav. Vi är rätt säkra på att det aldrig kommer att inträffa framöver i heller.

Fråga: Finns det inte risk för att ni ger era medlemmar stora förhoppningar som sedan inte kan infrias? Riskerar ni inte en svekdebatt hos medlemmarna?

Svar: Vi går naturligtvis in i denna avtalsrörelse med krav som vi tycker är rimliga och fullt genomförbara. Nu vidtar en förhandling med våra motparter och vi känner att vi har stort stöd hos våra medlemmar.

Fråga: Ni är ju kända som mansdominerade förbund som gärna varslar och konflikter. Ni har ju redan varit ute och sagt att Industriförbunden aldrig har testat sina krav i en konflikt.

Svar: Vi vill ha en fungerande arbetsmarknad med lönekrav som ekonomin tål. Därför har vi valt att formulera krav som ligger väl i linje med vad erkända institutioner som KI och Riksbanken kommit fram till i sina beräkningar.

När det gäller den bild som en del försöker sätta av våra förbund kring konfliktbenägenhet så är detta en myt. Relativt sett är det få konflikter på svensk arbetsmarknad. Samtidigt ska vi komma ihåg att den svenska modellen innebär att bägge parter i yttersta fall kan ta till konfliktåtgärder. Detta verktyg använder vi sällan, bara när det verkligen inte går att komma fram på annat sätt.

Fråga: Hur ser ni på uppfattningen om att ni är förbund som utnyttjar konfliktvapnen alldeles för lättvindigt?

Svar: Vi delar naturligtvis inte den uppfattningen. Sverige är ett land med oerhört få konflikter på arbetsmarknaden beroende på parter som tar sitt ansvar. Så ska det fortsätta och vi kommer även denna avtalsrörelse vårt ansvar.

Fråga: Vad gör ni om ni inte lyckas få mer än Industriförbunden?

Svar: Det är en hypotetisk fråga. Vi har gjort våra bedömningar och vi ställer våra krav. Vi kommer göra vad vi kan för att få gehör för våra krav och utgår från att Industriförbunden gör det samma.

Fråga: Exempelvis Kommunal har nu valt att peka ut en yrkesgrupp inom förbundet, undersköterskerna, som prioriterade i den kommande avtalsrörelsen. Varför ställer ni inte upp på det?

Svar: Vi tror på solidaritet. Där de som har en bättre position på arbetsmarknaden ibland måste stå tillbaka för att de som har det lite sämre ska få det bättre. Vi tror att minskade löneskillnader

på arbetsmarknaden på sikt är bra för alla.

Vi har full respekt för de val som Kommunal gör. I de fall ett eller flera LO-förbund identifierat grupper som är värdediskriminerade ska det/de förbunden kunna ta ut ett högre löneutrymme för att åtgärda värdediskrimineringen utan att det ställs kompensationskrav. Vår syn på detta framgår tydligt i vår plattform.

Vi är övertygade om att generella låglönesatsningar är det bästa för att öka rättvisan på arbetsmarknaden och minska löneskillnaderna. Därför väljer vi att satsa på en extra låglönesatsning på avtalsområden med en snittlön på under 25 000 kronor i månaden. Detta innebär i praktiken att de medlemmar med en högre månadslön får avstå lite.